

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 11Csp/62/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119215995
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Líšková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1119215995.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, sudkyňou JUDr. Martinou Líškovou, v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s. so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpeného JUDr. Oskarom Chnárkom, advokátom, Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovaným: I. R. B., V. XX.XX.XXXX, P. Č. XXX, XXX XX Č., S.. B. B., V. XX.XX.XXXX, P. Č. XXX, XXX XX Č., obaja zastúpení JUDr. Ondrejom Barnom, advokátom, Zámocká 529/34, 091 01 Stropkov, o zaplatenie 7.613,24,34 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému v I. rade a žalovanej v II. rade nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 23.10.2019, doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 25.10.2019, domáhal voči žalovaným v I. a II. rade spoločného a nerozdielného zaplatenia sumy 7.613,24 eur (ktorá pozostáva z dlžnej istiny vo výške 7.221,31 eur, dlžných zmluvných úrokov a zákonných úrokov z omeškania do dňa predchádzajúceho 07.12.2017 vo výške 357,93 eur, dlžných poplatkov vo výške 34,00 eur), zmluvného úroku vo výške 15,90% ročne zo sumy nesplatennej istiny vo výške 7.221,31 eur od 08.12.2017 do zaplatenia, zákonného úroku z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy nesplatennej istiny vo výške 7.221,31 eur od 08.12.2017 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalovanú pohľadávku s príslušenstvom zo Zmluvy o úvere č. 3500147132 nadobudol Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 07.12.2017 medzi ním ako postupníkom a Tatra bankou, a. s., odštepným zárodom Raiffeisen banka, so sídlom Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava, IČO: 00 686 930, ako postupcom. Tatra banka, a. s., odštepný závod Raiffeisen banka (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) ako veriteľ, žalovaný v I. rade ako dlžník a žalovaná v II. rade ako spoludlžník uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom bezúčelovom úvere - Zmluvu o Raiffeisen pôžičke č. 3500147132 dňa 16.06.2016 (na základe Základnej zmluvy o poskytovaní produktov a služieb a žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky č. 3500147132 /spotrebiteľský úver/ zo dňa 30.05.2016, ktorú právny predchodca žalobcu akceptoval Akceptovaním žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky č. č. 3500147132 zo dňa 16.06.2016) /ďalej len „zmluva“/ v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t. j. ku dňu 16.06.2016 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase“). Predmetom zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov zo strany právneho predchodcu žalobcu v celkovej výške 7.300,00 eur v prospech žalovaných v I. a II. rade. Žalovaní v I. a II. rade sa podľa zmluvy zaviazali vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky v dohodnutej lehote a v dohodnutých splátkach, ako aj zaplatiť dohodnuté úroky. Žalobca si svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce mu z platne uzavretej zmluvy splnil a riadne a včas a žalovaným v I. a II. rade dňa 16.06.2016 pri platne uzavretej zmluve poskytol

prevodom na účet finančné prostriedky vo výške 7.300,00 eur. V dobe od uzatvorenia zmluvy žalovaní v I. a II. rade splatili svoj záväzok len čiastočne, pričom zostatok nesplatennej časti úveru s príslušenstvom ku dňu 07.12.2017 je uvedený vo Výpise z bankovej knihy. Vzhľadom na to, že žalovaní v I. a II. rade svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce im z platne uzavretej zmluvy nesplnili riadne a včas, právny predchodca žalobcu po predchádzajúcej výzve v zmysle § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) listom vyhlásil predčasnú splatnosť úveru v zmysle Obchodných podmienok ku dňu 07.11.2016. Žalovaní v I. a II. rade si ani napriek výzve zo strany žalobcu svoj záväzok do dňa podania žaloby nesplnili. V zmysle Obchodných podmienok, ak sa úver stane predčasne splatným, žalobca je naďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve, t. j. 15,90% ročne. Žalobca sa preto domáha zaplata sumy 7.613,24 eur (ktorá pozostáva z dlžnej istiny vo výške 7.221,31 eur, dlžných zmluvných úrokov a zákonných úrokov z omeškania do dňa predchádzajúceho 07.12.2017 vo výške 357,93 eur, dlžných poplatkov vo výške 34,00 eur) spolu so zmluvným úrokom vo výške 15,90% ročne zo sumy nesplatennej istiny vo výške 7.221,31 eur od 08.12.2017 do zaplata v zmysle Obchodných podmienok a so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy nesplatennej istiny vo výške 7.221,31 eur od 08.12.2017 do zaplata v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.

2. Okresný súd Bratislava I vo veci platobný rozkaz nevydal.

3. Súd, v zmysle § 167 ods. 2 CSP, vyzval žalovaných v I. a II. rade Uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Csp/62/2019-29 zo dňa 03.03.2020, aby sa v lehote 15 dní k žalobe písomne vyjadrili, a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznávajú, uviedli vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojili listiny, na ktoré sa odvolávajú, a označili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Uznesenie č. I. 29 (výzva na vyjadrenie k žalobe) spolu so žalobou a jej prílohami a poučením o procesných právach a povinnostiach spotrebiteľa boli doručené žalovanému v I. rade dňa 30.04.2020 a žalovanej v II. rade dňa 30.04.2020, o čom svedčia doručky pripojené v spise k č. I. 31.

4. Žalovaní v I. a II. rade sa k žalobe a jej prílohám v stanovenej lehote nevyjadrili, tzn. nepopreli skutkové tvrdenia žalobcu, preto ich súd považoval za nesporné.

5. Súd rozhodol na pojednávaní dňa 25.03.2022 bez účasti riadne a včas predvolaných advokáta žalobcu, žalovaného v I. rade a žalovanej v II. rade. Advokát žalobcu svoju neúčast' ospravedlnil Žiadosťou o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní, doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 16.03.2022, v ktorej ospravedlnil svoju neúčast', ako aj neúčast' žalobcu, na nariadenom pojednávaní z dôvodov značnej pracovnej zaneprázdnenosti a hospodárnosti konania, a súhlasil s prejednaním veci a rozhodnutím vo veci bez prítomnosti žalobcu a bez prítomnosti advokáta žalobcu. Nedostavil sa riadne a včas predvolaný žalovaný I. rade, ktorý mal doručenie predvolania riadne vykázané na č. I. 122 (bolo mu doručené fikciou doručenia podľa § 111 ods. 3 CSP v spojení s § 106 ods. 1 písm. a/ CSP dňa 29.11.2021 - dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu; zásielku neprevzal v odbernej lehote). Svoju neúčast' ospravedlnil podaním zo dňa 25.03.2022. Nedostavila sa riadne a včas predvolaná žalovaná v II. rade, ktorá má doručenie predvolania riadne vykázané na č. I. 121 (bolo jej doručené dňa 08.11.2021). Svoju neúčast' ospravedlnila podaním zo dňa 25.03.2022. Podateľni Okresného súdu Bratislava I bol v deň pojednávania dňa 25.03.2022 o 08:49 hod. doručený e-mail advokáta žalovaných v I. a II. rade R. (č. I. 127 - 140) s predmetom e-mailu: 11Csp/62/2019 - námietka miestnej nepríslušnosti, s obsahom e-mailu: „Dobrý deň, Z dôvodu rýchlejšieho spracovania Vám týmto zasielam podanie žalovaných, ktoré bolo zaslané aj do elektronickej schránky súdu zákonným spôsobom. Vo veci je vytyčené pojednávanie na dnes o 11:00 hodine. Zároveň sa týmto ospravedľujeme z neúčasti na pojednávaní, vzhľadom na vznesenú námietku miestnej nepríslušnosti považujeme účasť za nehospodárnu.“, a prílohami: Plná moc zo dňa 24.03.2022, ktorou splnomocnil žalovaný v I. rade R.. N. P., advokáta, na jeho zastupovanie v predmetnom spore; Plná moc zo dňa 24.03.2022, ktorou splnomocnila žalovaná v II. rade Mgr. N. P., advokáta, na jej zastupovanie v predmetnom spore; Námietka miestnej nepríslušnosti zo dňa 25.03.2022. Námietku miestnej nepríslušnosti zo dňa 25.03.2022 odôvodnili žalovaní v I. a II. rade tým, že v obvode Okresného súdu Bratislava I nemajú adresu trvalého pobytu a ani žiadne miesto výkonu práce alebo žiadnu inú zákonnú súvislosť, s ktorou by sa mohla spájať miestna príslušnosť Okresného súdu Bratislava I. Z dôvodu, že trvalé bydlisko majú na adrese Z. majú za to, že v danej veci nie daná všeobecná ani osobitná miestna príslušnosť Okresného súdu Bratislava I, ale je daná na konanie

miestna príslušnosť Okresného súdu Vranov nad Topľou, podľa § 13 CSP. Navrhli preto postúpiť vec na miestne príslušný Okresný súd Vranov nad Topľou. Súd preto pojednával v neprítomnosti advokáta žalobcu, žalovaného v I. rade, žalovanej v II. rade a advokáta žalovaných v I. a II. rade podľa § 180 CSP.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi v zmysle ustanovenia § 204 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), a to Základnou zmluvou o poskytovaní produktov a služieb a Žiadosťou žalovaného v I. rade, ako dlžníka, o poskytnutie Raiffeisen pôžičky č. 3500147132 (spotrebiteľský úver) zo dňa 30.05.2016, Základnou zmluvou o poskytovaní produktov a služieb a Žiadosťou žalovanej v II. rade, ako spoludlžníka, o poskytnutie Raiffeisen pôžičky č. 3500147132 (spotrebiteľský úver) zo dňa 30.05.2016, Akceptovaním žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky číslo 3500147132 zo dňa 16.06.2016, Raiffeisen obchodnými podmienkami, Raiffeisen obchodnými podmienkami pre Nay kreditné karty, Výpisom z bankovej knihy zo dňa 10.09.2018, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 07.12.2017, Oznámením o ukončení zmluvného vzťahu a o postúpení pohľadávky zo dňa 13.12.2017 s podacím hárkom, Výzvou na zaplatenie - predžalobnou výzvou zo dňa 08.08.2019 (poznámka súdu: posledná výzva na zaplatenie a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti neboli súčasťou listinných dôkazov predložených žalobcom, hoci ich v žalobe medzi prílohami uvádza), z ktorých zistil nasledovný skutkový a právny stav:

7. Na základe Zmluvy o Raiffeisen pôžičke č. 3500147132 zo dňa 16.06.2016 (uzatvorenej na základe Žiadosti žalovaného v I. rade, ako dlžníka, o poskytnutie Raiffeisen pôžičky č. 3500147132 / spotrebiteľský úver/ zo dňa 30.05.2016 (č. l. 108 - 110) a Žiadosti žalovanej v II. rade, ako spoludlžníka, o poskytnutie Raiffeisen pôžičky č. 3500147132 /spotrebiteľský úver/ zo dňa 30.05.2016 (č. l. 78 - 85), ktoré žiadosti právny predchodca žalobcu akceptoval Akceptovaním žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky č. 3500147132 zo dňa 16.06.2016), právny predchodca žalobcu, ako veriteľ, poskytol žalovanému v I. rade, ako dlžníkovi, a žalovanej v II. rade, ako spoludlžníkovi, pôžičku vo výške 7.300,00 eur, ktorú sa žalovaní v I. a II. rade zaviazali splatiť v 96 mesačných splátkach po 135,78 eur, so splatnosťou prvej splátky 15.07.2016, ďalších splátok 15.-teho dňa v mesiaci, konečnou splatnosťou do 96 mesiacov od prvej splátky, a to pri úroku 15,90% ročne, RPMN 17,37% a priemernej RPMN 9,59%. Podľa Článku VI. bodu 6.6.1. písm. b) Raiffeisen obchodných podmienok, banka má právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pôžičky, t. j. má právo požadovať splatenie celej pohľadávky, a dlžník je povinný celú pohľadávku banky zaplatiť aj pred dňom konečnej splatnosti, ak nastane hociktorá z týchto udalostí: b) existuje nedoplatok jednej splátky pôžičky, ktorý trvá viac ako tri mesiace, alebo nedoplatok dvoch splátok úveru.

8. Z Výpisu z bankovej knihy zo dňa 10.09.2018 (č. l. 78) vyplýva, že dátumom vzniku omeškania je deň 15.08.2016. Z dôvodu, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať pôžičku riadne a včas, došlo zo strany veriteľa (právneho predchodcu žalobcu), po predchádzajúcej poslednej výzve na zaplatenie v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 07.11.2016.

9. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t. j. ku dňu 16.06.2016 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase“), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

10. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t. j. ku dňu 16.06.2016 (ďalej len „Občiansky zákonník v znení účinnom v rozhodnom čase“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania ako dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

12. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť, ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

15. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

16. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

17. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

18. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

19. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

22. Na námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Bratislava I na prejednanie a rozhodnutie predmetného sporu, uplatnenú žalovanými v I. a II. rade v podaní nazvanom „Námietka miestnej nepríslušnosti“ zo dňa 25.03.2022, doručenom Okresnému súdu Bratislava I dňa 25.03.2022 (v deň konania pojednávania), súd neprihliadol a spor prejednal a rozhodol (§ 42 CSP) vzhľadom na to, že nebola uplatnená žalovanými v I. a II. rade včas, t. j. nebola uplatnená najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý žalovaným v I. a II. rade patril (§ 41 pred bodkočiarkou CSP). Prvý procesný úkon, ktorý žalovaným v I. a II. rade patril, bolo vyjadrenie sa k žalobe a jej prílohám, uvedenie vo vyjadrení rozhodujúcich skutočností na svoju obranu, ak uplatnený nárok v celom rozsahu alebo čiastočne neuznávajú; pripojenie listín, na ktoré sa odvolávajú a označenie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení; na ktoré boli vyzvaní podľa § 167 ods. 2 CSP Uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Csp/62/2019-29 zo dňa 03.03.2020, ktoré obaja prevzali dňa 30.04.2020 spolu so žalobou a jej prílohami a poučením o procesných právach a povinnostiach spotrebiteľa (doručenky pripojené v spise na č. I. 31), a na ktoré nereagovali. Uznesenie Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Csp/62/2019-29 zo dňa 03.03.2020 nadobudlo právoplatnosť dňa 30.04.2020 a vykonateľnosť dňa 15.05.2020.

Ospravedlnenie z neúčasti na pojednávaní zo dňa 25.03.2022, v rámci ktorého uplatnili žalovaní v I. a II. rade námietku miestnej nepríslušnosti datovanú dňom 25.03.2022, nemožno považovať za prvý procesný úkon, ktorý im patril (§ 41 pred bodkočiarkou CSP).

23. Sporným skutkovým tvrdením medzi stranami sporu nebolo nič, nakoľko žalovaní v I. a II. rade sa k žalobe nevyjadrili, t. j. výslovne nepopreli skutkové tvrdenia žalobcu, preto ich súd považoval za nesporné v zmysle citovaného ustanovenia § 151 ods. 1 CSP.

24. Nesporným skutkovým tvrdením medzi stranami sporu teda bolo, že právny predchodca žalobcu (Tatra banka, a. s., odštepny závod Raiffeisen banka) a žalovaný uzatvorili dňa 16.06.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zmluva“) v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, ktorá je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase, keďže právny predchodca žalobcu, ako dodávateľ, konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase) a žalovaní v I. a II. rade, ako spotrebiteľia - fyzické osoby, nekonali pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase). Taktiež nebolo sporné, že na základe zmluvy boli žalovaným v I. a II. rade poskytnuté právnym predchodcom žalobcu peňažné prostriedky vo výške 7.300,00 eur, ktoré nesplácali riadne a včas v súlade so zmluvou.

25. Nebolo sporné, že zmluvné strany sa v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka dohodli v Článku VI. bode 6.6.1. písm. b) Raiffeisen obchodných podmienok na možnosti predčasného zosplatnenia úveru, pričom právny predchodca žalobcu toto právo využil. K predčasnému zosplatneniu došlo pre neuhradenie splátky splatnej dňa 15.08.2016, čo explicitne vyplýva z Výpisu z bankovej knihy zo dňa 10.09.2018 (č. I. 78).

26. Vzhľadom k tomu, že konanie začalo za účinnosti vyššie citovaného ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka (po 05.12.2018) a jeho predmetom je nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, súd predovšetkým ex offo skúmal, či žalobcom uplatnené právo nie je premlčané (§ 54a Občianskeho zákonníka v spojení s § 879v Občianskeho zákonníka). Podľa § 54a Občianskeho zákonníka totiž nemožno vymáhať premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy. V zmysle dôvodovej správy k zákonu č. 343/2018 Z. z., ktorým bol Občiansky zákonník doplnený o predmetné ustanovenie, sa vymáhaním premlčaného práva rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie.

27. Podľa § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Citované ustanovenie teda jednoznačne viaže začiatok plynutia premlčacej doby na dátum zročnosti nesplnenej splátky. V tejto súvislosti súd poukazuje na Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18.10.2018, sp. zn. 16Co/34/2018, podľa ktorého: „Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka je teda úpravou všeobecnou (lex generalis) a ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k nemu je lex specialis, t. j. osobitnou úpravou, ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť. Preto, aj z ustanovenia druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka, ktorá predstavuje špeciálnu úpravu, vyplýva, že v prípade predčasnej splatnosti celého dlhu začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti tej splátky, ktorá zosplatnenie celého dlhu vyvolala, a z ust. § 101 Občianskeho zákonníka, ktorá je všeobecnou úpravou, vyplýva odlišný režim určenia začiatku plynutia premlčacej doby, je zrejmé, že prednosť má úprava druhej vety §-u 103 Občianskeho zákonníka a počiatok plynutia premlčacej doby bude viazaný na zročnosť tej splátky, ktorá zosplatnenie celého dlhu vyvolala. Aplikácia § 101 Občianskeho zákonníka bude potom vo vzťahu k druhej vete §-u 103 Občianskeho zákonníka namieste, len pokiaľ sa jedná o dĺžku premlčacej doby (3 roky), nakoľko ustanovenie § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka inú úpravu ohľadne dĺžky premlčacej doby neustanovuje.“

28. Podľa záverov Zasadnutia občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30.03.2019, ak došlo zo strany dodávateľa k využitiu práva na zosplatnenie dlhu v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, premlčacia doba v zmysle § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka začne plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace a omeškanie s ňou trvá (pre ktorú k zosplatneniu došlo), ktorá zosplatnenie vyvolala. Rovnako Krajský súd v Trenčíne v právoplatnom Rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 18.01.2018, sp. zn. 19Co/42/2017 (ktorým na odvolanie žalobcu potvrdil Rozsudok Okresného

súdu Prievidza č. k. 6C/323/2015-38 zo dňa 03.06.2016, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu v skutkovo a právne identickom spore ako je tento spor), konkrétne v bode 8. odôvodnenia potvrdzujúceho rozsudku, zaujal nasledovný právny názor: „Odvolací súd sa stotožnil aj s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, pokiaľ ide o premlčanie vzhľadom na predčasné zosplatenie pôžičky. Podľa § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Je zrejmé, že citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatnil (lehota na splnenie celého predčasne zosplateného dlhu), ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatenie (§ 565 Občianskeho zákonníka) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta Občianskeho zákonníka). Je pravdou, že tým zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu pre takýto prípad o tri mesiace (keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka so splátkou dodávateľ nemôže ešte zosplatiť dlh, lebo by porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), avšak premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne (napr. pri právach z prepravy je zákonom stanovená len jednoročná premlčacia doba) za predpokladu, že takto ustanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv, teda že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu resp. podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva. V tomto prípade podľa názoru odvolacieho súdu bola premlčacia doba v trvaní (de facto) dva a trištvrté roka dostatočná na to, aby veriteľ uplatnil svoj nárok na plnenie celého predčasne zosplateného dlhu na súde.“

29. V danom prípade došlo k zosplateniu dlhu pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.08.2016 (viď bod 25. veta druhá odôvodnenia tohto rozsudku), t. j. 3-ročná premlčacia doba podľa § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka na uplatnenie nároku na súde začala právnomu predchodcovi žalobcu a následne žalobcovi plynúť dňa 15.08.2016 a uplynula dňom 15.08.2019. Keďže žalobca podal žalobu dňa 25.10.2019, stalo sa tak po uplynutí premlčacej doby, na čo súd v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka prihliada ex offo vo všetkých konaniach, ktoré začali po 05.12.2018. Súd preto žalobu z dôvodu premlčania nároku zamietol v I. výroku enunuciátu rozsudku.

II.

30. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v II. výroku enunuciátu rozsudku podľa § 255 ods. 1 v spojení s 262 ods. 1 CSP a v nadväznosti na čl. 4 a čl. 17 základných princípov CSP tak, že žalovanému v I. rade a žalovanej v II. rade nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

31. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Žalovaní v I. a II. rade mali vo veci plný úspech, keďže súd žalobu zamietol. Úspešným žalovaným v I. a II. rade tak vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči neúspešnému žalobcovi. Keďže si však žalovaní v I. a II. rade náhradu trov konania neuplatnili, a ani im podľa obsahu spisu v konaní žiadne trovy nevznikli (žalovaní v I. a II. rade sa k žalobe nevyjadrili a jediné podanie ich advokáta, doručené súdu v deň pojednávania dňa 25.03.2022, obsahujúce ospravedlnenie z neúčasti na pojednávaní a námietku miestnej nepríslušnosti, na ktorú súd neprihliadol a spor prejednal a rozhodol / viď bod 22. odôvodnenia rozsudku/ nemožno považovať za účelne vynaložené výdavky vzniknuté v konaní v súvislosti s bránením práva), súd žalovanému v I. rade a žalovanej v II. rade nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28.02.2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018, publikované v Zbierke stanovisk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 8/2018 pod R 72/2018).

Poučenie:

Proti I. výroku enunuciátu tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o veci samej, je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP).

Proti II. výroku enunuciátu tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania, je prípustné odvolanie (§ 357 písm. m/ CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), v troch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a uvedenie spisovej značky prebiehajúceho konania /§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP/) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/ (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).